

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 6. Incrementa hujus Devotionis potiora à Sanctissimâ & Seraphicâ
Theresiâ Carmeli Filiâ & Carmelitarum Sorore & Matre amplissimâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

addatur, si enim hoc decretum adjece-
ris, oppono semper Gersonem tacen-
tem & peto probari.

XVIII. Accedit quod si hoc Festum in Cle-
ro fuisset institutum à Patribus istius
Concilii, ex tunc fuisset Officium Divi
Josephi insertum Breviario & Missali
Romano, quod tamen non contigit
nisi post plurimorum annorum de post
lapsum ut constat: quod sanè argu-
mentum est invincibile non existentie
istiusmodi institutionis.

XIX. Voluit nimirum Deus ut suspicor
hunc Patris sui cultum esse ultroneum
& ex affectu ac devotione populorum,
meritisque Divi Josephi in dies magis
ac magis se manifestantibus non ex ne-
cessitate procedere, ut ille cordis in
tabulis non in lapideis inscriptus nullà
unquam oblivione deleteretur.

XX. Quare licet cultus & devotio Divi
Josephi fuerit in isto Concilio com-
mendatus, multumque Patribus dicti
Concilii placuerit, ita ut ab inde cœ-
perit valde augeri, non tamen tam ci-
tò ubique receptus, sed ab his prius, ab
ab istis posterius; in quibus primum lo-
cum sibi vendicaverunt pleræque Eccle-
siae Galliarum & Valentina Hispania-
rum ex dictis supra cap. 3. sect. 2.
num. 14.

CAPUT VI.

*Incrementa hujus Devotionis
potiora à Sanctissimâ & Se-
raphicâ Theresiâ Carmeli
filiâ, & Carmelitarum So-
rore & Matre Amplissimâ.*

I. **U**OD ab illâ Seraphicâ Te-
resâ hoc est ex Græco sonò
juxta P. nostrum Leonem à
S. Joanne in Conc. de ipsâ.
*Admirabili, miraculosâ, prodigiosâ, fen-
ter ipsa, Divi Josephi devotio & cultus
incrementa fecerit potiora, ut in ar-
gumento, vix ullus est qui de devo-
tionis istius nostro Ævo progressibus
scripsit qui id non asserat, nullus qui
contrarium.*

II. Audiendus inter illos P. Bollandus
cum locis suis in actis SS. mensis Mar-

tii Tomo 3. ad 19. Martii de S. Jose-
pho §. 9. qui de Sodalitatis Divo Jose-
pho dicatis loquens hæc habet: Car-
meliticus Ordo uti fuit in hoc genere
primus, quantum quidem verisimili
conjecturâ assequimur, sic ubi ad pri-
mævum disciplinæ spiritusque rigo-
rem cœpit per Sanctam Theresiam à
Jesu renovari, languentem quoque
erga sanctum Domini Nutricium de-
votionis affectum tantoperè inflam-
mavit, unâque cum Monasteris suis
toto Orbe Christiano propagavit, ut
qui ex vitâ & scriptis sanctæ Reforma-
tionis cognoverunt quàm ardentem
erga ejus honorem cultumque rapere,
neque satis noverant quamdiu
ante ejus tempora Ecclesie Orientales
seu Latinæ eundem recepissent, exi-
stimaverint huic Sanctæ gloriam illam
reservatam fuisse divinitus, ut per eam
ignotum obscurumque carens Sancti
Josephi nomen & meritum fidelibus
inciperet innotescere, atque in pretio
& deliciis esse. Multumque profecto ipsa
huc contulit, solita hunc Dominum &
& Patrem vocare suum, primum inter
cœlites post uxorem filiumque eidem
honoris locum tribuere, habere ad-
vocatam & intercessorem pro suis ne-
cessitatibus ordinariam; per quem
cùm multa Deum orasse se diceret,
nunquam meminerat tulisse repulsam,
&c. quæ pluribus ipsamet profequi-
tur cap. 6. vitæ suæ. Hæc Bollandus ci-
tatus.

Devotionem hanc quam aliis erat
aliquando tam largitur per se & per
suos fidelibus inspiratura Theresia,
unde hausit? nonne ex Ordinis Spiti-
tu in quo illa fuit ab antiquo ut vidi-
mus? eam in ipsâ magis accendit Bea-
tissima Deipara, dum ei præcepit ut
esset ipsi devota: flammæ ejus etiam
auxit dum aliquando ei cum eodem
Sponso suo apparens manifestavit ejus
venerationem & cultum sibi summo-
perè placere, & vehementer commen-
datum esse: ex quibus quid mirum
quod adeò in illius amores exarserit, ut
vix ullum alium Patronum aut inter-
cessorem apud Deum habere videre-
tur? nulla enim erat necessitas, nulla
difficultas, in quâ non ad ipsum re-
curreret Theresia, nulla in quâ ab ipso
opem

opem non referret hinc ipsa citato capite sexto vitæ suæ sic ait : *Non recordor me quidquam ab eo petiisse quod non obtinuerim.* Ac rursus ibidem ? *Mirabile est,* inquit, *quot quantissq; gratiarum ac subsidiarum beneficiis, per hunc Sanctum me Deus cumularit, & ex quantis cum anima tum corporis periculis eripuerit. Videntur Sanctis aliis ad particularia aliqua beneficia gratia speciales collata: At Sanctus Ioseph, ut ipsa in me aliisq; multis devotis ei personis experimento dedici ad cuiusvis generis auxilia efficaciter probatur invocari, ut indicare velle videatur Deus, se quemadmodum dam in terris existeret ei subditus fuit, ita & in Cælis ad omnes illius nutus condescendere, & velle ipsum ab omnibus honorari quandoquidem ipsemet cum honoravit.*

I V. Porro ut appareat nostram Theresiam à Deo electâ ut hujus Sanctissimi Proto-Patriarchæ cultum promoveret, quod argumentum illo fortius, quod scilicet Christus Dominus ei apprensus visibiliter iusserit ut ipsa quantum posset & per se & per suos illius honorem amplificare studeret : In quo præcepto cum sit valdè singulare & honorificum tres partes sunt considerandæ : Prima, ut cultum Divi Iosephi amplificet : Secunda, ut quantum posset amplificet : Tertia, ut per se & per suos hoc modo amplificet.

V. Quantum ad primum : Cum jam de facto illius cultum multi etiam Sancti conati fuissent promovere ex instinctu, devotione, & affectu particulari, & de facto promovissent, tuncque promovere continuarent, imò & ipsa Theresia hæcenus in illius augmentum non segniter incubuisset; tunc ei additur præceptum, quo ipsa inter omnes eligitur & destinatur à Deo ut ad eum quantum per se & per suos potuerit amplificandum incumbat, ad quod confortatur illâ cœlesti apparitione & plerisque aliis.

VI. Quantum ad secundum : Quandoquidem ei præcipitur ut quantum posset illum amplificaret, ex hoc colligo Deum tunc efficacissimè voluisse ut cultus ille amplificaretur quantum amplificaripoterat. Certè ad hoc Theresiæ nostræ electio congruentissima apparet, nam qua ratione melius ampli-

ficari potuisset quam per tantam Heroïnâ, & suos tot & tantos, toto terrarum orbe diffusos & diffundèdos, iubente Deo, ac cõsequenter illis dante ut amplificare possent modo quo volebat?

Quantum ad tertium patet admirandam illam Viraginem & Matrem amplissimam primariò & suos à Deo specialissimè electos ad illius cultus amplificationem : & hoc est horum & illius non modica gloria. Nimirum ut Deus Carmelitici Instituti Professoribus est usus ut huic cultui saltem ut est publicus, initium daret, quemadmodum supra insinuavimus, ita videbatur æquum, ut eam toto orbe universalem & celebrem facturus iisdem hanc provinciam committeret : ut proinde Carmelitarum Cœtui candido inter alia illud debeat orbis quod tanti Tutelarisi merita plenè agnoverit, ejusque potentissimo præsidio usus sit.

Ex his tribus unum restat enucleandum, qui sint illi qui veniunt intelligendi in isto Dei ad S Theresiam præcepto sub nomine *suorum*, per quos sicut & per se præcipitur cultum istum amplificare quantum posset? Respondeo breviter intelligi omnes omnino Carmelitas. Ratio est, quia tunc Sancta Theresia non erat separata à nobis, quia ipsa Sanctissima Mater suam Reformationem instituit sub eodem habitu, colore, forma, sub eadem regulâ ac sub obedientiâ ejusdem Capituli quo cæteri; ab eâ nunquam se separavit dum vixit, atque sub eâ eandem Reformationem suam tenuit in quâ & mansit usque ad Capitulum Generale Cremonæ celebratum anno 1593. circiter undecim annis post mortem Seraphicæ Matris, in quo propter eorum stupendam in tam exiguo tempore multiplicationem, & ob id necessitate exigente fuit eis ibidem presentibus & in eo Capitulo vocem & locum habentibus permittum sub certis conditionibus habere proprium Generalem, à quo secundum sua particularia Statuta regerentur. Secundò, quia & ipsa Excalceatorum nostrorum Reformatio propter certas causas divisa est in duas, scilicet Congregationem Hispaniæ, quæ est primaria; & Congregationem Italiæ, quæ ei accessit, & hæc sub

VII.

VIII.

sub duobus Generalibus: si ergo illa
duæ Congregationes propter dualita-
tem Generalium, non faciunt duos
Ordines: quare propter diversitatem
Generalium Congregationes illæ in
Ordine facerent alium Ordinem ab
antiquo distinctum? Quare nostri Ex-
calceati non aliud vocabulum assu-
munt quàm istud, *Frater N. N. Ordinis Fratrum Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo, Congregationis Excalceatorum, &c.* & prudentissimè: attendunt enim ad petram undè excisi sunt, & ad cavernam lacu de quâ præcisi sunt: attendunt ad Eliam Patrem suum & nostrum, & ad Theresiam quæ peperit eos, & quæ unum nos vocavit & eos. Tandem quia post obtentum Generalem pro suâ Congregatione, Clemens VIII. in litteris suis Apostolicis expeditis die 23. Martii 1594. & die 20. Augusti 1603. (quas postea confirmavit Paulus V.) ad favorem nostrorum Excalceatorum, declaravit illorû Congregationem esse unum de quatuor Ordinibus Mendicantibus, scilicet Carmelitarum, eique ob identitatē illius cum Ordine primario, competere omnia omnino privilegia quæ Ordini: & reciprocè Clemens X. in Bullâ datâ Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 31. Octobris 1670. Pontificatus sui anno primo, quæ incipit, *Ad uberes honorum operum fructus*, omnia & singula quæ Congregationi Excalceatorum concessa fuerunt Ordini Carmelitano competere propter eandem rationem. Ultimam hanc Bullam dare, ad calcem hujus Capituli non pigebit aliis relictis, quia in hac illud quod in aliis exprimitur.

IX. Cùm ergo unus sit Ordo ex Calceatis Patribus & Discalceatis, ergo omnes Carmelitæ sunt unius corporis membra, seu, ut ait Apostolus, membra de membro, & consequenter omnes intelliguntur sub isto præcepto factò divinitus Sanctæ Theresiæ: alii ut Fratres, alii ut Filii. Nec ubi jura nihil distinguunt, nos quidquam distinguere debemus.

X. Non etiam aliter Patres nostri sub Generali Antiqui Ordinis senserunt: Hi enim eandem sibi Provinciam demandatam existimantes in idem non

impigram navarunt operam: Cùm in toto Ordine quâcumque per orbem diffuso, passim Festum Sancti Josephi unum sit ex primariis, in quo eadem propositæ ubique Indulgentiæ, quæ apud Excalceatos nostros, Conciones à celebrioribus habitæ, & in eo promovendo semper defudatæ à nostris celebrioribus Doctoribus & Concionatoribus, ut patet ex eorum de illo Libris, Tractatibus, Concionibus: inter quos eminuerunt præcipuè Patres *Hieronymus Gratianus* libris quinque de Sancto Josepho. *Thomas Beauxamis* Ecclesiastes ordinarius Christianissimi Regis, tum in suis Concionibus, tum in suis Commentariis in Evangelia præclarissimis. *Petrus Petri*, & *Leo à Sancto Joanne*, ejusdem Christianissimi Regis post præfatum Thomam Beauxamis, successivè Concionatores Ordinarii. *Christophorus Avendano* Catholici Regis Ecclesiastes summus, & totâ Hispaniâ, imò toto orbe famosissimus: cujus Conciones adhuc ipso vivente 14. vicibus in omni linguâ recusæ. *Anastasius Cocheleus* Hæreticorû Belgii malleus, *Joannes Cheron*, *Daniel à Sancto Josepho* in Concionibus de illo impressis. *Joannes à Sylveira* Lusitanus in suis doctissimis in Evangelia Commentariis passim per quinque tomos. Reverendissimus *Franciscus Suarez* Magni Cairi Episcopus, Christianissima Reginae Annæ Austriacæ à Concionibus & Consiliis. *Matthias à Sancto Joanne* Provincialis Turoniarum tomo 2. part. 4. suæ Hyst. Panegyri. de Ord. Carm. & alii sine numero.

Emicuit præcipuè in hoc antiquo Ordine, & sub illius Generali nostra Reformatio, quæ incepit à Conventu Rhedonensi in Armoricâ anno 1604. antequam Reformatio S. Theresiæ ad Provincias Galliarum transisset: Cujus Primarii Patres se totos Sanctissimo Proto-Patriarchæ devoverunt: Et merito quidem, Primò, quia certum illis est Sanctissimam Virginem, quæ Ordinis est (ut etiam pronuntiavit Romæ Sacra Rituum Congregatio in suo Decreto de 29. Junii anni 1670.) *Singularissima Patrona*, ardentissimè percipere, ut castissimo Sponso suo honore pro meritis reddatur, idèdque id imprimis

primis expectare ab illis, utpotè qui sunt Filii, Fratres, & Domestici sui. Secundò, quia certum est etiam, & illis notum extitit, quod, ut tales, speciali quodam jure pertineant ad Divum Josephum, utpotè Sanctissimæ Virginis verum Conjugem: qui proindè legitime præsumere potuerunt se vicissim à Divo Josepho, ut Domesticos, ut Fratres, ut Filios, aspici & haberi: quem admodum enim ille titulo matrimonii jus Patris acquisivit in Christum ut suæ Conjugis filium, quem proindè ut filium suum adpexit, amavit, curavit, tractavit; sic credibile est eodem titulo Carmelitas ad illum pertinere, & in ejus possessionem transisse, atque ab ipso tanquam rem propriam haberi, tractari, amari, curari. Cùm ergo hæc illi probè scirent, nec ignorarent se ad hanc suam Reformationè fulciendam potenti auxilio indigere, non aliud duxerunt requirendum, quàm Divi Josephi, quod non ignorarent esse omnium potentissimum, & propter rationes mox tactas futurum promptissimum.

XII. Quare à præfato Conventu Rhedonensis incipientes, primò ipsum sicut & Reformationem, quam ab eo suscipiebantur, ejus clientelæ subjece- runt, atque solemnè promissione voverunt se ejus honorem quantum in ipsis foret zelaturos, quam promissionem mox ibidem cæperunt exequi tanto fervore, ut Festivitas Sancti Josephi in isto Conventu, sit una ex primariis totius illius nobilissimæ & inelytæ Civitatis, in quâ unum est ex septem Regni Parliamentis: moxque eadem Reformatione sub ejus potenti & efficaci Patrociniò, non sine amabili stupore, radices agente: cùm cis à Familiâ illustrissimâ novum Monasterium oblatum esset, non alium illius Titularem & Tutelarem voluerunt quàm Divum Josephum. Quod exemplum postea imitatae sunt aliæ Ordinis Provinciæ in Galliâ, Germaniâ, Belgio, Poloniâ, Italiâ, & Hispaniâ, apud quas hæc Reformatio dimanavit, in quibus & nova Cœnobia ejus honori condita sunt, & antiqua ejus Festum cum maximâ solemnitate, Indulgentiis, Encomis, Concio-

nibus in ejus laudem celebrant: ac omni die in Precibus Vespertinis, ante Benedictionem Superioris post examen Conscientiæ totius diei in Choro vel Oratorio domestico, post Beatam Virginem, & ante Sanctum Patrem nostrum Eliam, Responsorio, Versu, & Oratione salutatur.

Hæc porò observare volui, tum ut nostri instituti Professores suorum vestigia Patrum præmentes, nunquam obliviscantur, hoc divinum ad Theresiam suam præceptum illos tangere, seque, tanquam in id cœlitus destinatos, cum eâ collaborare debere, ut quantum fieri per eos poterit, hic cultus semper magis ac magis crescat & augeatur; primò, in nobis ipsis, deinde in aliis: tum etiam ut ex hoc candidus Lector percipiat studii & conatum meorù in hoc opere rationem: videatque quo impulsu illud aggressus sim, ut si minus dignè pro argumenti merito locutus sum, excuset imperitiam, qui videt voluntatem.

Porò ut ad rem nostram à quâ non inutiliter, quantum quidem reor, non nihil sumus digressi redeamus, his celestibus monitis obtemperans Seraphica Mater, Primò, ipsam suam congregationem ipsius Clientelæ subjecit, quæ & ipsum à cunis suis ut patronum suum singularissimum agnoscit, quem & ipsa Congregationis Fundatorem appellare solebat, & Congregatio mirandorum progressum suorum in tam exiguo tempore promotorem veneratur: de quo sub nomine & titulo Patroni fecit semper officium & solemnitate ubique gentium primariam, ut patet ex Manuali Divinorum Officiorum istius Congregationis, quod fuit primum ab istâ Congregatione ordinatum in Conventu Sancti Hermenegildi Madritensi idibus Augusti anno 1590. undecim annis post obitum S. Theresiæ, Reverendis Patribus Nicolao à Jesu Maria Vicario Generali Congregationis (necdum enim tunc habebant Generalem) Ambrosio Mariano, Joanne Baptista, Antonio à Jesu, Joanne à Cruce nunc Beatorum Catalogo à Summo Pontifice adscripto, & Gregorio à sancto Angelo ejusdem Congregationis Con-

Xxx

siliariis

Synopsis

filiariis seu Diffinitoribus: ubi & in Officio, & in Missâ Festi Sancti Josephi ponitur sic, *In Festo sancti Joseph Confessoris, Genitricis Dei Sponsi, & nostræ Congregationis Patroni.*

XV. Quare & ipsa Seraphica Mater ex hoc, non tantum primum ejusdem suæ novæ Congregationis Monasterium, prout Christus ipse ei jusserat, ejusdem nomini & honori nuncupatum esse voluit, sed & omnia penè quæ vivens ipsa extruxit (extruxit autem licet inops Virgo duo supra triginta, omnibus humanis auxiliis destituta, immò adversantibus plerumque sæculi Principibus) promovente utique abs dubiè unico Patre suo (sic Divum Josephum vocitare solebat pia filia Theresia) & Patrono potentissimo æquè ac benignissimo.

XVI. Quàm Sanctissimæ Matris pietatem pii filii incitati, ipsâ mortuâ vix ullum per totum orbem terrarum excitantur Monasterium, quod non ei etiam consecrarint, & ejus nomine insignitam esse voluerint: ut proinde Sanctissimus Joseph, non tantum istius Congregationis nostri Ordinis toto Orbe diffusa, sit tutelaris à Christo filio & Sanctissimâ Virgine conjuge ejus datus, & à Seraphicâ Theresiâ adlectus, sed etiam singulorum ejus Monasteriorum titularis: propter hoc verò quantis fuerit celestibus cumulata benedictionibus quis edicat? Quoties illa Sanctissima Mater illius modò solius, modò cum Conjuge suâ Deiparâ, modò cum hâc & Christo Domino visitationibus consolata est? Quoties ab illo evidenter miraculosè in suis necessitatibus adjuncta? quoties in morbis periculosis, & discriminibus mirabiliter ab eo erepta? & quantis ò Deus Immortalis! in his omnibus perfusa gaudiis? quàm divinis incensa amoribus, ut patronum illum suum tam sibi præsentem, potentem, benignum, providum, faventem, amabilem, magis & magis deperiret?

XVII. Zelum verò illius ad extra pro ejus honore propagando quis exprimere possit? experta quippe ipsa tam mirabiliter in se hujus devotionis uberes fructus, quomodo charitate incensa non optasset ad omnes tam divitem

dimanare fontem? Et à Deo jussa, quomodo illa non obsecuta fuisset, quæ sibi etiam ex non præceptis, sed cognitis tantum melioribus, tam arduam ex voto legem fecerat?

Cæpit ergo illa cum suis, idest Fratribus & Filiis huic sibi cœlitus injuncto strenuè incumbere operi; cœpitque Deus eorum piis conatibus per infinita miracula velificari, quorum nonnulla suo loco dabimus, idest sequenti Tractatu: eoque affectu, zelo, & fervore rem istam undique per se & suos profecuta est, ut cum ante Theresiam necdum relatus esset Divus Josephus in Breviarium Romanum, & nec dum à plurimis veneretur Ecclesiis, brevi temporis spatio, benediciente Sanctis ejus & suorum Carmelitarum conatibus Deo, ita profecerit, ut non tantum ab omnibus totius orbis Ecclesiis receptus sit, sed etiam ut vix ullus reperiretur pius & fidelis, qui non ipsum in Patronum & in præcipuis, quidem adlegisset; vix ulla esset Civitas, in quâ non aliqua illi ædificaretur Ecclesia, vel Capella; vix ulla Ecclesia, in quâ non esset saltem aliqua ipsius Statua; vix ulla domus, in quâ non aliqua ejus inveniretur imago.

Hinc omnes quotquot ab inde fuerunt hoc avo omnium Statuum & Ordinum magni nominis Viri, magnanimæ hujus Viraginis & suorum præclarissimis excitati exemplis efficacissimis, victi rationibus, certatim & quasi per æmulationem sese eis adjunxerunt, atque in idem, in quod ipsa & illi incubuerunt, ingentibus dico animis, quâ votis, quâ encomiis, quâ scriptis, quâ concionibus, tam sanctum & tam evidens ex Deo opus promovere: hincque laudes ejus solemnius semper, semperque sollemnius celebrari perrexerunt, ac tandem conspirantibus in singularem ejus venerationem concordî animo, omnibus, pusillis & magnis, nobilibus & plebeis, Principibus & subditis, Ecclesiasticis & Religiosis, Clero & Populo, factum est, ut Fidelium pietas Ecclesiæ Decreta præveniret, diesque ejus debita (ut merito illis persuasum fuit) gratitudine,

Magnalium
D.
Josephi
S.V.

gratitudine, beneficiorumque ejus no-
 vorum religiosâ præstolatione ultrò
 sanctificatus sit, teste Matthia Navæo
 Doctore & librorum Censore Duace-
 no in Encomiis Sancti Josephi orat. 1.
 habitâ Duaci anno 1626. ad finem.
 Meritò justissimèque id sibi persua-
 dentibus omnibus, quod quem Con-
 ditor ac Redemptor noster filiali, ut
 Patrem amantissimum, atque ut Spon-
 sum lectissimum Conjugali Virgo Dei-
 para honore & amore prosecuti sunt,
 hoc est singulari, & cui nullus similis;
 speciali etiam ac præcipuo quodam
 Religionis cultu ab omnibus esse sus-
 piciendum & celebrandum: Ut proin-
 de à tempore Theresiæ Sanctissimæ
 impletum cernamus, quod Isidorus
 Molanus 3. parte, cap. 6, quasi prophe-
 tico prænuñciavit spiritu abhincannis
 160. circiter. *Spiritus sanctus non de-
 fiet à movendis cordibus fidelium, donec
 omne Imperium militans Ecclesia exul-
 tans, divinum Iosephum nova prosequatur
 veneratione, condat canobia, Ecclesias
 ac Altaria in ejus erigat honorem. Festa
 celebrabuntur, & ei vota vorvent, &
 solvent cuncti populi: aperiet Dominus
 aures præcoriorum intellectus, & viri
 magni scrutabuntur interiora Dei dona
 abscondita in sancto Iosepho, & inveni-
 ent thesaurum optimum, qualem apud Sanctos
 Patres veteris Testamenti non inveni-
 runt: Pinguedo enim & abundantia do-
 norum spiritualium in sancto Iosepho
 spiritualiter micuerunt, ita ut similis ei
 non inveniatur: Sancti enim novi Testa-
 menti à Christo dicti sunt amici, Ioseph
 verò Pater ab eo vocatus est, &c.*

XX. Neque ex his tantum pater Sanctam
 Theresiam & Carmelitas, ut Authores
 hujus devotionis, sic illius & præcipuos
 esse promotores: sed etiam ex hoc
 quod huic Ordini toti, non alteri, &
 omnibus ac singulis illius Ecclesiis
 Pontifices plenarias ac perpetuas In-
 dulgentias pro ejusdem Sanctissimi
 Proto-Patriarchæ festo concesserint,
 ut scilicet eorum in illum Sanctum
 merita hoc speciali favore prosequen-
 rentur, & ut quod tam feliciter ad
 Dei gloriam & Ecclesiæ bonum cæpe-
 rant, felicissimè prosequerentur:
 Fidelium nempe ad suas Ecclesias con-
 currentium devotionem erga Sanctis-

simum Patrem Jesu, & Virginis
 Conjugem, magis & magis augere:
 quas Indulgentias ad calcem hujus
 Capituli commodius remittens, finito
 hanc materiam per verba Matthiæ
 Navæi citati.

Utinam, ô utinam Beatissima Ma-
 ter Theresia hunc novi luminis & ar-
 doris solem fulgentissimum citius no-
 bis enubilasses, hunc nobis con-
 tra Herodianas, aliasque persecutio-
 nes omnes Proccorem potentissi-
 mum citius commonstrasses, hoc no-
 bis Divini Amoris, Angelicæ purita-
 tis, Christianæ mansuetudinis, alia-
 rumque virtutum exemplar præcla-
 rissimum, citius exhibuisses, hunc,
 inquam, benignissimum, propen-
 sissimum, ac potentissimum morta-
 lium in Cœlis Patronum citius nobis
 proposuisses, ut tantâ quæ nunc est,
 quæque major semper futura est, fan-
 ditatis ac patrociniolorum ejus gloriâ
 citius lætificati fuissetis.

XXII. Sed illam nimirum Virgo Angelica,
 Mater pietissima, Christi Amatrix,
 ferventissima, Ecclesiæque ejus colum-
 na firmissima, illam gloriosi honoris
 prærogativam, communisque felici-
 tatis gratiam amplissimam, in tua tibi
 tempora, nobisque per te omnibus
 Deus reservarat, ut eum tibi, Fami-
 liæque Reformationis tuæ in sanctita-
 tis ejus testimonium, notamque ful-
 gentissimam, Instructorem, Patronum
 ac Tutelarè daret; ac per te præferim,
 tuosque pariter gloriâ ejus amplius quam
 unquam toto orbe propalaret. Titulus
 profectò ad mortales omnes, tibi de-
 tanto per te hujus manifestationis be-
 neficio eis præstirò vehementer ob-
 stringendos, vel solus sufficiens, idem-
 que maximus.

XXIII. Atque utinam & nos ita Christi Do-
 mini, Genitricisque ejus hortatu, ac
 jussu, atque Viraginis hujus Sanctissi-
 mæ monitis & exemplis, eum hono-
 remus, glorificemus, imitemur, in-
 vocemus, atque omnino colamus, ut
 apud Dominum ac Filium ejus, Deum,
 Judicem nostrum Patronali Paternoque
 ejus favore gaudere, atque in Dei gra-
 tiâ usque ad contuendam ejus gloriam
 in dies crescere possimus. Amen.

S. I.

10. Maii 1624. Pontificatus nostri anno primo. Erat Signatum

V. THEATINUS.

Sequitur Bulla perpetua Urbani Papae VIII. pro Indulgentiis Plenariis in Festo Sancti Iosephi in omnibus Ecclesiis Carmelitarum.

URBANUS Papa VIII. Servus servorum Dei, ad Perpetuam rei memoriam: Splendor paterna gloria, qui suam mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota fidelium de Clementissima ejus Majestate sperantium, tunc praecipue benigno favore prosequitur, cum devota eorum pietas, Sanctorum precibus & meritis adjuvatur. Volentes igitur omnes, & singulas Ecclesias, tam Fratrum, quam Montialium Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiae, ubicumque existentium, aliquo speciali munere illustrare, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus autoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere penitentibus & confessis, ac sacrae communionis resectis, qui aliquam ex dilectis Ecclesiis die Festo sancti Iosephi à primis Vesperis, usque ad occum Solis diei huiusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresium extirpatione, ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam: iis verò qui orationi Quadraginta Horarum, de licentia Ordinariorum locorum in Ecclesiis dictorum Fratrum, tantum semel in anno instituenda, per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, & ut praefertur oraverint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Presentibus, perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem quod praesentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personae in dignitate Ecclesiasticae constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, qua in his praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensa. Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die

S. 2.

Sequitur Bulla Clementis Papae X. promissa hic supra num. 8. quae precedentem Indulgentiam, aliaque Privilegia nostris Excalceatis nominatim à Sancta Sede concessa, Carmelitibus antiquis propria esse, & vicissim illa quae antiquis Carmelitibus concessa sunt, Excalceatis competere declarat & statuit.

CLEMENS Papae X. Servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam: Ad uberes bonorum operum fructus, quos dilecti filii Fratres Calceati nuncupati Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo, aspirante superni favoris auxilio in Ecclesia Dei proferre assidue tagunt, paterna dirigentes considerationis intuitum, rationi consentaneum reputamus, ut religio, a eorum studia, felicesque progressus, spiritualium gratiarum atque Privilegiorum muneribus confoveamus, atque decoremus. Cum itaque licet dilectus filius Matthaeus Orlandus Prior Generalis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit, dudum felicitis Recordationis Clemens Papa VIII. Praedecessor noster, per quasdam suas aie 23. Martii 1594. & die 20. Augusti 1603. expeditas litteras, qua subinde à fel. mem. Paulo Papa V. Praedecessore patris nostri confirmatae fuerunt, Congregationem Fratrum Discalceatorum nuncupatorum ejusdem Beatae Mariae de Monte Carmelo esse unum ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem scilicet Carmelitarum, ipsique Congregationi, & Fratribus Discalceatis, omnia ad praedictum Ordinem tam de jure, quam ex Privilegio attinentia, tanquam propria competere, ac ejusdem Congregationis Praepositum Generalem, Fratres & Montiales, Domos, Conventus

Conventus, & Collegia, ceteraq; eidem pertinentia respectivè Privilegiis, indultis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis dicto Ordini concessis, & concedendis uti, potiri, & gaudere debere declaverit, & alias prout in prædictis litteris uberius continetur: Licet autem Fratres Carmelita Calceati omnibus Privilegiis, Indulgentiis, & gratiis, prædictæ Congregationi Fratrum Discalceatorum concessis hætenus fructi sint, in vim dictæ declarationis, quâ ob identitatem ejusdem Congregationis cum Ordine Carmelitano, decernitur id quod uni est concessum, alteri quoque tanquam proprium competere: nonnulli tamen circa hoc scrupulum subinde patiuntur, eo quod non adsit expressa declaratio pro FF. Carmelitæ Calceatis, sicuti est pro Discalceatis: nobis propterea dictus Mattheus Prior Generalis humilimè supplicari fecit, ut in præmissis oportune providere, & ut infra in ulgere de Benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipse Matthei Prioris Generalis votis hæc in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, à jure vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam dictarum, quam aliarum quarumcumque litterarum Apostolicarum, ad favorem memoratorum FF. Discalceatorum, eorumq; Congregationis quomodolibet, & quandocumque emanatarum tenores, presentibus, pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædicto Ordini ejusq; FF. Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, ceterisq; ad eisdem quomodolibet pertinentibus respectivè, ut omnibus & singulis privilegiis, indultis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis, quæ dictæ Congregationi FF. Discalceatorum, ejusq; Fratribus, Monialibus, Domibus, Collegiis, ceterisq; ad ipsam Congregationem quomodolibet pertinentibus, hætenus per Sedem Apostolicam quomodolibet, etiam cum clausulâ prohibitiivâ communicationis, concessa

fuerunt, & in futurum quandocumque concedentur, dummodo tamen sint in usu, nec revocata, aut sub aliquâ revocatione comprehensa, pariformiter & absque ullâ prorsus differentiâ, uti, frui, potiri, & gaudere liberè & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde ac si eidem Ordini ejusq; Fratribus Calceatis, Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, ceterisq; ad ipsam Ordinem pertinentibus, hujusmodi nominatim & expressè concessa fuissent, & in futurum concederentur, autoritate Apostolicâ, tenore presentium, concedimus & indulgemus. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosq; plenarios integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumq; spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumq; Iudices Ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & desiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quacumque quavis Autoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac nostrâ, & Cancellaria Apostolica Regulâ, de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisq; Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in prædictis litteris Apostolicis concessa sunt nonobstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut ipsarum presentium litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si exhibita vel ostense forent. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 31. Octobris 1670. Pontificatus nostri anno primo. Erat signatum.

J. G. SLUSIUS.